

THE THIRD DAY

It was empty, they had said. The doorway was open, and the tomb was empty. There had been more, but that had been enough for the two now rushing through the sleeping town. Off they went, racing down the long, dark road as fast as their feet could take them. The first rays of the sun were just beginning to light the sky.

They had buried Him only three days before. *What more could they want with His body? Hadn't they beaten Him enough while He was alive?*

วันที่สาม

เขาบอกว่าข้างในว่างเปล่า ทางเข้าเปิด และหลุมศพว่างเปล่า มีอย่างอื่นเกิดขึ้นด้วย แต่นั่นก็เพียงพอแล้วที่ทำให้สองคนรีบวิ่งผ่านเมืองที่ผู้คนยังหลับใหล เขารีบวิ่งไปตามถนนสายยาวที่มีดมืด เร็วเท่าที่ฝีเท้าจะพาไป แสงตะวันจับขอบฟ้า

เขาฝังพระองค์ไว้แค่สามวันก่อน พวกนั้นต้องการทำอะไรอีกกับร่างของพระองค์ เขาเขียนพระองค์ตอนที่ยังมีชีวิต ยังไม่พออีกหรือ

Peter could still remember how the soldiers had struck Him with their whips again and again, long beyond the point of human endurance. And He had let them.

Jesus could have stopped it. Why did He let them go on? He said that He could have called legions of angels to protect Him. Why didn't He?

A thought struck Peter. It was something from the prophet Isaiah: *"He was hurt for our wrongdoing. He was crushed for our sins. He was punished so we would have peace. He was beaten so we would be healed."*

He did it for us.

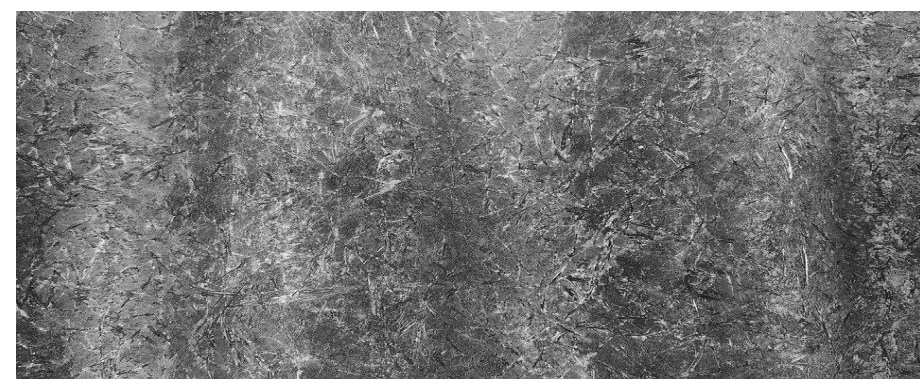
เปโตรยังจำได้ที่พวกทหารเมียนพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า นานเกินกว่าที่มนุษย์จะทนไหว และพระองค์ปล่อยให้พวกเขาทำเช่นนั้น

พระเยซูอาจหยุดยั้งเหตุการณ์นี้ได้ ทำไมพระองค์ปล่อยให้พวกเขาทำต่อไป พระองค์บอกว่าพระองค์อาจเรียกกองทัพทูตสวรรค์มาปกป้องพระองค์ก็ได้ แต่ทำไมพระองค์ไม่ทำล่ะ

เปโตรนึกขึ้นได้ เป็นข้อความจากผู้พยากรณ์อิสยาห์ว่า "ท่านบาดเจ็บเพราะการกระทำผิดของเรา ท่านบอบช้ำเพราะบาปของเรา ท่านรับโทษทัณฑ์เพื่อเราจะ得有สันติสุข ท่านถูกเมียนเพื่อให้เราได้รับการรักษา"

พระองค์ทำเพื่อเรา

The opening of the tomb loomed in front. John was already there, staring into the tomb.

Peter slowed down as he approached. He went in, and John followed close behind. The tomb was empty. The linen cloths that had been used to cover the body were lying on the ground, and the cloth used to wrap the Lord's head was neatly folded a little distance away.

The body was gone. Taken.

"Who, what...?" John was at a loss for words. Finally it came out. "Where did they take Him?"

They stood there for a few minutes, waiting.

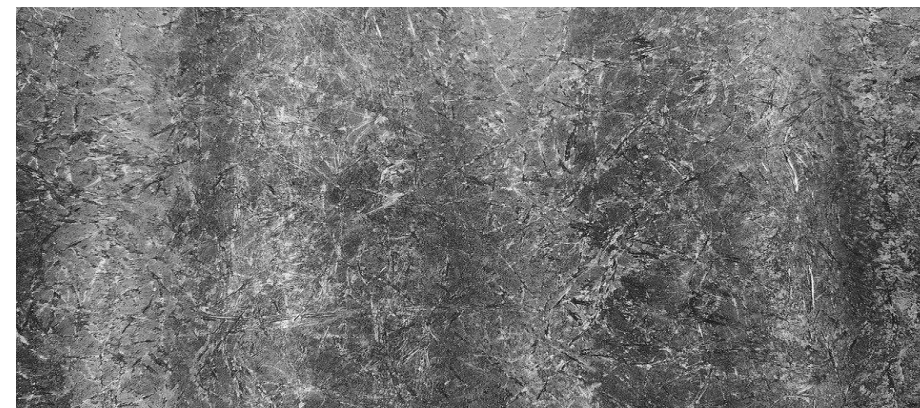
เห็นทางเข้าหลุมศพลางๆ ข้างหน้า ยอห์นไปถึงแล้ว เขายืนมองหลุมศพ เปโตรชะลอฝีเท้าลง ขณะที่เข้ามาใกล้

เขาเข้าไปข้างใน ยอห์นเดินตามไปติดๆ หลุมศพว่างเปล่า ผ้าลินินที่ใช้คลุมร่างกองอยู่บนพื้น ส่วนผ้าที่ใช้พันศีรษะของพระองค์ พับไว้เรียบร้อย วางห่างไปเล็กน้อย

ร่างหายไป มีคนเอาไป

"ใคร อะไรกันนี่..." ยอห์นพูดไม่ออก ในที่สุดก็โผล่ออกมา "เขาเอาพระองค์ไปที่ไหน"

เขายืนรออยู่ตรงนั้นชั่วครู่

Then the realization dawned on them as brilliantly as the sunrise that morning. Jesus had talked about this. They hadn't understood it at the time, but now it made perfect sense.

"The Son of Man shall be delivered up to evil men, and on the third day He shall rise again." (Luke 18:32-33)

แล้วเขาก็ตระหนักได้ ดุจความเจิดจ้าของพระอาทิตย์ขึ้นตอนเช้าวันนั้น คือว่า พระเยซูเคยพูดถึงเรื่องนี้ ตอนนั้นเขาไม่เข้าใจ แต่ตอนนี้มีเหตุผลครบถ้วน

"พระองค์จะถูกมอบให้คนชั่ว แล้วในวันที่สามพระองค์จะฟื้นขึ้นมา" (ลูกา 18:32-33)

www.freekidstories.org

[Empty Tomb Easter Projects | Photos, videos, logos, illustrations and branding on Behance](#)

[Peter and John visit the empty grave 1 - Gospelimages](#)

Freekidstories
.org

Image credit: Page 1-Antonio Romero via Behance; pgs 2-3 – Gospelimages.com; page 4 - Waiting for the Word via Flickr.

Text courtesy of Activated magazine; used by permission.